Р Е Ш Е Н И Е
№ 44974

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова
ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9750** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. В. Р. срещу Решение постановено по АНД № 1707 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд, 103 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-029540 от 06.12.2023 г., издадено от Д. Д. Д. - Началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 3000 (три хиляди) лева и кумулативно административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за 12 (дванадесет) месеца, за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържат доводи за неправилност на решението поради допуснато съществено процесуално нарушение, както съдът е следвало да призове за разпит и свидетелят по АУАН. По същество от съда се иска да отмени и върне делото за ново разглеждане, а в условията на алтернативност да отмени наказателното постановление поради недоказаност на нарушението.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация - началник сектор към СДВР, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпило становище чрез процесуален представител, в което се сочат съображения за правилност на оспорването решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, XI –ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното

решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:
Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 21.11.2023 г., около 20:14 ч. в [населено място], жалбоподателят В. В. Р. управлявал лек автомобил марка „Б. 320 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] по улица без име (между блок 119 и блок 120), с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]същият извършил маневра ляв завой, като използвал пътищата, отворени за обществено ползване не по предназначение, като повишил оборотите на управлявания от него автомобил, превъртял задните задвижващи колела на автомобила и поднесъл задната част на МПС неколкократно изменяйки посоката си на движение в ляво-дясно, с което създал непосредствена опасност за възникване на ПТП и застрашил живота и здравето на хората. Това било възприето от свид. С. С. - старши полицай при 09 РУ - СДВР, който изпълнявал служебните си задължения в състава на автопатрул при същото РУ и с колегата му спрели автомобила, в който установили жалбоподателят В. Р. като водач и пътуващите в автомобила - свидетелите Д. А. и С. И.. Срещу Р. бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия GA № 1048836 за нарушение по чл.104 Б, т. 2 от ЗДвП, срещу който в законоустановения срок било подадено възражение. Въз основа на съставения АУАН, при идентични фактически и правни изводи, е издадено процесното наказателно постановление.
От правна страна районният съд е извел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон и в предсъдебна фаза не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Обсъдил е и отхвърлил като недоказана защитната теза на жалбоподателя, като е приел за безспорно установено извършеното нарушение и авторството на деянието.
Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на Софийския районен съд.
Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.
Фактическите констатации, описани в тях, са направени събраните въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и не се опровергават от тях. Тези доказателства в своята съвкупност доказват вмененото на касатора нарушение по чл.104б, т.2 ЗДвП. Пред настоящата не са ангажирани други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд.
Касационната инстанция не установява твърдяното от жалбоподателя нарушение на процесуалните правила. Задължението на съда за разкриване на обективната истина по чл. 13, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и принципът на служебното начало по чл. 107, ал. 2 НПК не означават задължение за безкрайно, всеобхватно или автоматично събиране на всяко потенциално възможно доказателство. Това ще е необходимо само ако факти от предмета на доказване са останали неизяснени, каквото в настоящия случай не се установява.
На следва място правилно съдът е изградил своите изводи за виновно поведение от страна на касатора. В тази връзка съвсем вярно районният съдът е кредитирал показанията на св. С. – очевидец на деянието и актосъставител, като е съобразил изминалия период от време и спецификите в служебната ангажираност на този свидетел и работата му по значителен брой сходни случаи. От друга страна правилно съдът е подходил с повишена критичност към

показанията на свидетелите А. и И., доколкото наличието на приятелски отношения със санкционираното лице е индиция за възможна пристрастност от изхода на делото. След като същите не са били подкрепени и с друг независим доказателствен източник, то правилно съдът не им е дал вяра.
По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, поради което същото следва да бъде оставено в сила.
Предвид изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от НЗПП, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 66,47 евро, платимо от касационния жалбоподател
По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение постановено по АНД № 1707 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд, 103 състав.
ОСЪЖДА В. В. Р. да заплати на СДВР сумата от 66, 47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение за една инстанция.
Решението е окончателно.